

Kvindevalgret

Medlemsblad for Landsforbundet
for Kvinders Valgret.

Nr. 7

1ste Juli 1908

I. Aargang.

INDHOLD

Rigsdagssamlingen 1907-08 og Kvinderne.
— Kvindernes «Grundlovsdag». (Af Johanne Rambusch.) — Den internationale Alliances Kongres i Amsterdam. — Udlandet. (England, af E. K., Tyskland.) — Meddelelser.

Rigsdags- samlingen 1907-08 og Kvinderne.

Blandt den store Mængde Love (91), der i denne Rigsdagssamling er vedtagne, er der nogle enkelte, der tager Sigte paa en Forbedring af Kvindernes økonomiske og sociale Stilling. Fremskridtene er imidlertid kun smaa og i Principet ret betydningsløse, idet kun én enkelt af Lovene opfylder Fordringen om fuldstændig Ligestilling med Mændene.

Betrakter man f. Eks. det af Justitsministeren forelagte Lovforslag om »Nogle Forandringer i Kvinders Retsstilling«,*) da ser man med Glæde, at den nedværdigende Bestemmelse er ophævet, om at en Enke ikke kunde være Værge for sit Barn, men at en af Barnets mandlige Slægtninge skulde beskikkes dertil. Nu er Enken født Værge for sit Ægtebarn, det samme gælder fraskilt eller frasepareret Hustru, hvem Forældremyndigheden er tillagt. Med Tilfredshed ser man ogsaa, at Kvinden, ifølge den nye Lov, kan medvirke som Vidne i

Retssager, og være Forlover ved Ægteskabs Indgaaelse. Lovforslaget, som det var forelagt, indeholdt endvidere en Bestemmelse om, at Enkens Ret til at hensidde i uskiftet Bo efter Ægtefællens Død skulde være den samme som Enkemandens. Dette udstemtes i Landstinget med 28 St. mod 15, og Folketinget gik siden med til at stryge det. Forhandlingerne i Landstinget ang. dette Punkt fremviser en ganske ubegrundet Mistillid til Kvinders administrative og økonomiske Dygtighed og en yderst gammeldags Opfattelse af Ægtemandens Ejendomsret. Med stor Beklagelse ser man, at der end ikke er gjort noget Forsøg paa at ændre Kvindens formueretlige Stilling i Ægteskabet; Manden er nu, som før, saa godt som eneraadende over fælles Indtægter og fælles Formue.

Det andet af Justitsministeren forelagte Lovforslag: »Nogle Bestemmelser om Hustruers og Ægtebørns Retsstilling« tilstræber en sikrere og bedre økonomisk Stilling for fraskilte eller fraseparerede Hustruer og maa ogsaa paa flere Punkter siges at indeholde fremskridt. Forslaget indeholder endvidere en Paragraf om, at en Mand, der lever sammen med sin Hustru, men undrager sig fra efter Evne at sørge forsvarligt for Hustru og Børn, af Øvrigheden kan tilpligtes at yde Bidrag til Husholdningen og til Hustrus og Børns øvrige Fornødenheder saaledes, at Hustruen faar Raadighed over Bidraget. Dette er i og for sig

en udmærket Bestemmelse, men man savner rigtignok her en Tilføjelse af den allerstørste Betydning, nemlig den, at Hustruen i saa Tilfælde ogsaa har Raadighed over Børnene. Men dette har man overset; den samme Fader, der kun gennem Øvrighedens Tilhold tvinges til at sørge for sine Børn, har fuld Raadighed over disse. Han kan tage dem bort fra den anklagende Moder, kan sende dem i Tjenesteplasser, paa Opdragelsesanstalter, Plejehjem imod hendes Vilje; dette kan blive Hævnen, fordi hun anklagede ham.

Denne Moderens Umyndighed overfor sine Børn, er det sorteste Punkt i al Lovgivning vedrørende Kvinder. Det er ikke alene en Uretfærdighed, en Forhaanelse mod Kvinden, det er tillige en ganske uforsvarlig Behandling af Børnene.

Under Forhandlingerne i Landstinget var man vel inde paa disse Betragtninger og indrømmede det uretfærdige heri, men man fandt, at det var en meget vanskelig Sag at ordne tilfredsstillende, det kunde let give Anledning til meget Arbejde og Besvær for Øvrigheden — og saa lod man det ligge.

Ikke et eneste af Rigsdagens Medlemmer rejste sig til Protest herimod, saa daarligt varetages Kvindernes Sag af Mænd. Men man maa haabe, at Kvinderne, selv om de længe endnu maa vente paa at faa Sæde i Rigsdagen, dog ad andre Veje vil rejse

*) Se angaaende Landstingsforhandlingerne om denne Sag, Kvindevalgret Nr. 2.